

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 18.839 van 20 november 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat N. DE FAUW verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 15 december 2007 en heeft zich vluchteling verklaard op 3 januari 2008.
2. Nadat een vragenlijst ingevuld en ondertekend werd op de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoekers dossier doorgestuurd aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 14 maart 2008.
3. Op 14 juli 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 juli 2008 aangetekend

verzonden. Het feitenrelaas en de motivering van de bestreden beslissing luiden als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Irbid te Jordanië en u had zelf geen politieke activiteiten. Uw familie staat daarentegen in Jordanië bekend voor hun oppositiekopers. Zo heeft uw grootvader, (H. al-T.), zich verzet tegen het feit dat de koninklijke familie niets deed tegen de Joodse bezetting van Palestina. Ook had uw oom (A.) vroeger in Irak gestudeerd en werd hij bij zijn terugkeer naar Jordanië gearresteerd en gedurende een langere periode opgesloten omdat hij plannen smeedde om het Jordaans regime ten val te brengen. U werd driemaal gearresteerd, namelijk gedurende drie dagen aan de luchthaven van al-Aqaba op 11 augustus 2003, toen u terugkwam uit Hongarije, gedurende vier dagen in december 2004, en één dag in augustus 2006. Intussen werd u ook een tiental keer opgeroepen door (M.), een lid van de inlichtingendienst. Telkens was het doel meer te weten te komen over uw familie, in het bijzonder over uw oom (A.) en zijn entourage. U gaf tijdens iedere oproeping door de inlichtingendienst oppervlakkige informatie prijs over uw familie en uw oom (A.), informatie waarvan u uitging dat deze al lang geweten was door de inlichtingendienst. Om geen problemen te veroorzaken, vertelde u niets aan uw familie over deze oproepingen. Zo was u in december 2004 gedurende vier dagen opgesloten, maar loog u uw familie voor dat de arrestatie berustte op een misverstand, doordat men u voor een ander persoon had aanzien. Tijdens uw laatste arrestatie in augustus 2006 begon de inlichtingendienst echt druk op u uit te oefenen, zeggende dat ze nu serieuze informatie van u wilden te horen krijgen. U diende zelfs een af luisterapparaat te plaatsen in het huis oom (A.) in Amman. Sinds deze laatste arrestatie begon u zich pas echt onveilig te voelen in Jordanië, ook al omdat twee familieleden door de jaren heen in verdachte omstandigheden om het leven waren gekomen, en u vreesde hetzelfde lot te moeten ondergaan. Daarom besloot u het land te verlaten. U verliet Jordanië volgens uw verklaringen op 15 december 2007, en u kwam diezelfde dag aan in Frankrijk. Met de trein reisde u diezelfde dag nog verder tot Brussel, waar u op 3 januari 2008 een asielaanvraag indiende

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

*Vooreerst verklaart u op het Commissariaat-generaal (CGVS) dat uw vrees voor vervolging volledig gebaseerd is op het feit dat uw familie in Jordanië als oppositie wordt aanzien. U verklaart voornamelijk problemen te kennen door de activiteiten van uw oom (A.) (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U legt echter **geen bewijzen naar voren om te staven dat uw familie recentelijk en ernstig vervolgd wordt door de Jordaanse autoriteiten.***

*Daarnaast verklaart u tijdens uw gehoor op het CGVS te vrezen voor meer ernstige problemen dan de arrestaties en de ondervragingen die u reeds onderging door de inlichtingendiensten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). **Misschien zou er verder niets gebeuren tegenover u, maar evengoed zouden de Jordaanse autoriteiten u valselijk kunnen beschuldigen en u hierop volgend kunnen detineren** (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Deze elementen die u aanbrengt zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. Uw vrees voor een valse beschuldiging en een hieruit voortvloeiende eventuele detentie is immers volledig gebaseerd op vermoedens van uwentwege, hetgeen ontoereikend is als gegronde vervolgingsvrees. Het volstaat in dit verband ook niet om te verwijzen naar **“het lot ondergaan door andere familieleden die in verdachte omstandigheden omkwamen”** (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) om te kunnen stellen dat de persoonlijke vrees voor vervolging gegrond is of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien legt u van deze feiten ook geen bewijzen naar voren. In de marge dient nog te worden opgemerkt dat u*

geen bewijzen neerlegt van de problemen die u door toedoen van de Jordaanse inlichtingendienst onderging.

*Ook het feit dat u verklaart dat uw familie niet op de hoogte is van uw problemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6) met de Jordaanse autoriteiten en dat u tijdens contacten met het thuisfront **niet vernam dat u gezocht werd** (door de Jordaanse autoriteiten) (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), wijst niet op een ernstige en persoongerichte vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie. Meer nog, u verklaart dat u uw familie niet verwittigde, omdat uw vader anders van zich zou laten horen tegenover de Jordaanse autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Nochtans heeft uw familie reeds haar invloed kunnen laten gelden naar aanleiding van de aanhouding van een van uw ooms op het moment dat die uit Irak terugkeerde, en die na tussenkomst van uw familie onmiddellijk vrijgelaten werd (zie gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6). De vraag kan dan ook gesteld worden of uw problemen niet zouden kunnen worden opgelost door tussenkomst van prominenten in uw familie. Ook verklaart u dat u **geen hulp vroeg** van een mensenrechtenorganisatie. U diende zich immers eerst lid te maken en u weet niet of zij effectief invloed kunnen uitoefenen, omdat zij volgens uw verklaringen niet echt erkend zijn in Jordanië (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Deze verklaringen zijn onvoldoende om te stellen dat u geen enkele bescherming kon inroepen tegen de willekeurige ondervragingen van de inlichtingendienst.*

U legt uw identiteitskaart, rijbewijs en internationaal rijbewijs naar voren ter staving van uw identiteit. Deze documenten bieden aanwijzing van uw identiteit, waaraan niet wordt getwijfeld, maar zijn gezien bovenstaande observaties niet in staat de appreciatie betreffende uw dossier in positieve zin te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat het niet vanzelfsprekend is bewijzen aan te brengen en dat hij uit zijn land van herkomst vertrokken is om alle problemen te vermijden en daarbij vanzelfsprekend niet gedacht heeft eerst bewijzen te verzamelen van het feit dat zijn familie reeds werd vervolgd. Verzoeker vermoedt te worden vervolgd omdat hij reeds meermaals in detentie is genomen en de druk op zijn persoon om informatie te verstrekken over zijn familie, in het bijzonder zijn oom A., door de jaren heen werd opgedreven. Verzoeker argumenteert dat hij geen beroep heeft gedaan op mensenrechtenorganisaties omdat hij meende dat hij zich van zo'n organisatie eerst lid diende te maken en hij enorme vragen heeft bij de invloed en erkenning van dergelijke organisatie in zijn land van herkomst. Hij heeft ook geen beroep gedaan op de andere prominenten uit zijn familie om hen niet verder in de problemen te brengen en in de hoop dat hij zelf een oplossing zou kunnen vinden. Tot slot wijst verzoeker erop dat hij inmiddels is gehuwd en zijn vrouw zwanger is.
2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver,

1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs heeft van de beweerde politieke activiteiten van zijn familie en de problemen die zij daardoor hebben gehad met de Jordaanse autoriteiten, ondanks hij beweert van een prominente familie te zijn. Verder wijst de Raad erop dat verzoeker evenmin enig begin van bewijs voorlegt van zijn eigen beweerde detentie en dat hij daarvoor geen valabel argument aanbrengt. Immers het volstaat niet te beweren dat het niet vanzelfsprekend is om dergelijke bewijzen aan te voeren of dat hij er niet aan gedacht heeft om bewijzen te verzamelen van het feit dat zijn familie reeds werd vervolgd. Verzoeker slaagt er evenmin in concreet toe te lichten welke informatie de inlichtingendienst dan eigenlijk wilde dat hij vertelde over zijn familie en meer specifiek zijn oom A. (gehoor p. 6). Overigens is de Raad van mening dat indien de veiligheidsdienst ervan overtuigd zou zijn geweest dat zijn oom A. oppositieactiviteiten zou hebben zij deze man dan ook zouden hebben aangehouden of gedetineerd. Verder stelt de Raad vast dat blijkens verzoekers verklaringen zijn vrees voor vervolging gesteund is op vermoedens en vage blote beweringen (gehoor p. 6 en 7). Dit klemmt des te meer nu uit verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 31 januari 2008 blijkt dat hij op 15 december 2007 in België arriveerde en onderdak kreeg bij een Marokkaanse vriendin en met haar samen woont terwijl hij in de vragenlijst van 6 februari 2008 vermeldt dat hij op 12 januari 2008 een traditioneel huwelijk sloot met deze vriendin, en op 3 januari 2008 een asielaanvraag indiende nadat zijn vriendin en haar broer hem daarvan konden overtuigen (p. 3 vragenlijst). De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker naar België is gereisd om een huwelijk te arrangeren om zo in het land te kunnen verblijven, zoals hij overigens zelf stelt in de vragenlijst (p. 4). Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker het document waarmee hij beweert naar België te zijn gereisd niet voorlegt, zodat niet kan worden nagegaan wanneer hij in België aankwam en wanneer hij zijn land van herkomst verliet en hoe. Ook deze vaststelling ondermijnt verzoekers relaas.
4. De Raad stelt dat van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148). Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat omwille van de vastgestelde onwaarschijnlijkheden en het totaal gebrek aan begin van bewijs het verzoekers asielrelaas, in zijn geheel genomen aan geloofwaardigheid en aannemelijkheid ontbeert. De bestreden beslissing wordt in zijn geheel beaamd en overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 20 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.